

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

L E G E

**pentru modificarea și completarea Legii nr.136/1995
privind asigurările și reasigurările în România**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art.I.- Legea nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

“Art.1.- În România, activitatea de asigurare se desfășoară sub forma asigurărilor de viață și a celor generale, facultative sau obligatorii, în condițiile legii.”

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

“Art.3.- În asigurarea obligatorie raporturile dintre asigurat și asigurător, drepturile și obligațiile fiecărei părți sunt stabilite prin lege.”

3. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

“Art.4.- În sensul prezentei legi, este obligatorie asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, atât pe teritoriul României, cât și în afara ei.”

4. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

“Art.5.- Asigurarea obligatorie se practică numai de asiguratorii autorizați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Asiguratorii care au primit autorizarea prevăzută la alin.1 au obligația să încheie asigurarea, eliberând un înscris probator al asigurării.”

5. Alineatul 2 al articolului 6 se abrogă.

6. Articolul 7 se abrogă.

7. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

“Art.8.- Constatarea producerii riscurilor asigurate, evaluarea pagubelor, stabilirea și plata despăgubirilor și a sumelor asigurate se efectuează în condițiile legii și ale normelor adoptate în baza legii de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, pentru asigurările obligatorii sau ale contractului de asigurare, în cazul asigurărilor facultative.”

8. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

“Art.9. - Prin contractul de asigurare, asiguratul se obligă să plătească o primă asiguratorului, iar acesta se obligă ca, la producerea riscului asigurat, să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau terțului păgubit, despăgubirea sau suma asigurată, denumită în continuare *indemnizație*, rezultată din contractul de asigurare încheiat în condițiile prezentei legi, în limitele și la termenele convenite.”

9. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

“Art.10. - Contractul de asigurare se încheie în formă scrisă. El nu poate fi probat cu martori, chiar dacă există un început de dovadă scrisă. În cazurile de forță majoră, în care documentele de asigurare au dispărut și nu există posibilitatea obținerii unui duplicat, sunt admise orice dovezi legale care să confirme existența acestora.

În contractul de asigurare se vor specifica cel puțin detaliile de identificare a părților contractante și numele beneficiarului asigurării, dacă acesta nu este parte la contract.

Contractul de asigurare va cuprinde:

- a) numele sau denumirea, domiciliul sau sediul părților contractante;
- b) obiectul asigurării: bunuri, persoane și răspundere civilă;
- c) riscurile ce se asigură;
- d) momentul începerii și cel al încetării răspunderii asigurătorului;
- e) primele de asigurare;
- f) sumele asigurate.

Alte elemente pe care trebuie să le cuprindă contractul de asigurare se stabilesc prin norme adoptate în baza legii de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.”

10. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

“Art.11.- Încheierea contractului de asigurare se probează cu polița de asigurare sau certificatul de asigurare emise și semnate de asigurător sau cu nota de acoperire emisă și semnată de brokerul de asigurare. Documentele care atestă încheierea unei asigurări pot fi semnate și prin mijloace electronice, în condițiile legii.”

11. Alineatul 1 al articolului 13 va avea următorul cuprins:

“Art.13.- Persoana care încheie asigurarea este obligată să răspundă în scris la întrebările formulate de asigurător și, de asemenea, să declare, la data încheierii contractului, orice informații sau împrejurări pe care le cunoaște și care sunt, în mod obiectiv, esențiale pentru evaluarea riscului.”

12. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

“Art.14.- Dacă, înainte de a începe obligația asigurătorului, riscul asigurat s-a produs sau producerea lui a devenit imposibilă, precum și în cazul în care, după începerea obligației asigurătorului, producerea riscului asigurat a devenit imposibilă, contractul se reziliează de drept, iar, în eventualitatea în care asiguratul a plătit toată prima sau o parte din aceasta, acesta este îndreptățit să o recupereze integral sau proporțional cu perioada neexpirată a contractului de asigurare.”

13. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

“Art.15.- Asiguratul este obligat să plătească primele de asigurare la termenele stabilite în condițiile de asigurare.

Plata primelor de asigurare se face integral sau în rate plătibile la termenele scadente prevăzute în contract, conform negocierii părților, la sediul asigurătorului sau al împuterniciților săi, în lipsa unei clauze diferite stabilite în contractul de asigurare de către părți.”

14. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

“Art.16.- Dovada plății primelor de asigurare revine asiguratului, înscrisul constatator fiind polița de asigurare sau alt document probator al plății, prevăzut de legislația în vigoare.”

15. La articolul 17 se introduce alineatul 2 cu următorul cuprins:

“Asigurătorul este obligat să notifice asiguratul despre obligația de plată a primei, cu 20 de zile înainte de împlinirea termenului de plată pentru cazul prevăzut la alin.1.”

16. După alineatul 2 al articolului 19 se introduce alineatul 3 cu următorul cuprins:

“Comunicarea producerii riscului asigurat se poate face și către brokerul de asigurare care, în acest caz, are obligația de a face la rândul său comunicarea către asigurător, în termenul prevăzut în contractul de asigurare.”

17. După alineatul 2 al articolului 20 se introduce alineatul 3 cu următorul cuprins:

“În cazul producerii riscului asigurat, asigurătorul va plăti indemnizația de asigurare în condițiile prevăzute de contractul de asigurare. În situația în care părțile nu se înțeleg asupra cuantumului indemnizației de asigurare, suma care nu face obiectul litigiului va fi plătită de asigurător înainte ca acesta să se fi soluționat prin negocieri sau de către instanța judecătorească.”

18. După articolul 20 se introduce articolul 20¹ cu următorul cuprins:

“Art.20¹.- În cazurile prevăzute de condițiile de asigurare, la împlinirea termenului pentru care a fost încheiat, contractul de asigurare

poate fi reînnoit, pentru o nouă perioadă, egală cu cea anterioară, dacă una din părți nu îl denunță.

În cazul contractului de asigurare pe durată nelimitată, acesta se poate denunța de oricare dintre părți.

Asiguratul poate să denunțe contractul de asigurare după comunicarea de către asigurator a unor modificări dispuse prin condițiile de asigurare.

Denunțarea contractului de asigurare de către una din părți se poate efectua numai cu notificarea prealabilă a celeilalte părți, care trebuie făcută cu cel puțin 20 de zile înainte de denunțare.

În cazurile prevăzute la alin.1-4, denunțarea contractelor se poate face la termenele prevăzute de condițiile de asigurare.”

19. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

“Art.21.- În cazul în care contractul de asigurare este modificat prin acordul părților, denunțat sau reziliat, plata ori, după caz, restituirea primelor se va face conform contractului de asigurare sau în baza unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.”

20. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

“Art.24.- În asigurarea de bunuri, asiguratorul se obligă ca la producerea riscului asigurat să plătească asiguratului, beneficiarului desemnat al asigurării sau altor persoane în drept, o despăgubire.”

21. Articolul 30 va avea următorul cuprins:

“Art.30.- Dacă nu s-a convenit altfel prin contractul de asigurare, în cazul în care bunul asigurat este înstrăinat, contractul de asigurare se reziliază.”

22. Articolul 31 va avea următorul cuprins:

“Art.31.- Prevederile prezentei secțiuni se referă la categoria asigurărilor de viață, iar din categoria asigurărilor generale, la asigurările de accidente și boală și la asigurările de sănătate.

În asigurările prevăzute la alin.1, asiguratorul se obligă ca, la producerea riscului asigurat, definit conform condițiilor contractului de asigurare, să plătească o indemnizație de asigurare.

Asigurarea în vederea unui risc privind o altă persoană decât aceea care a încheiat contractul de asigurare se poate încheia potrivit

contractului de asigurare. În acest caz, persoana care a încheiat contractul de asigurare are calitatea de contractant al asigurării.”

23. Articolul 32 va avea următorul cuprins:

“Art.32. - Indemnizația de asigurare se plătește asiguratului sau beneficiarului desemnat de acesta. În cazul decesului asiguratului, dacă nu s-a desemnat un beneficiar, indemnizația de asigurare se plătește moștenitorilor legali ai asiguratului.”

24. Alineatul 1 al articolului 33 va avea următorul cuprins:

“Art.33.- Desemnarea beneficiarului se poate face fie la încheierea contractului de asigurare, fie în cursul executării acestuia, prin declarația scrisă comunicată asigurătorului de către asigurat sau contractantul asigurării, cu acordul asiguratului, ori prin testament.”

25. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

“Art.34.- Dacă asiguratul nu a dispus altfel, atunci când sunt mai mulți beneficiari desemnați, aceștia au drepturi egale asupra indemnizației de asigurare.”

26. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

“Art.35.- Asigurătorul nu datorează indemnizația de asigurare, dacă riscul asigurat a fost produs prin sinuciderea asiguratului în termen de 2 ani de la încheierea contractului de asigurare ori prin comiterea cu intenție de către asigurat ori beneficiar a unor fapte grave prevăzute în contractul de asigurare.

Dacă un beneficiar a produs intenționat decesul asiguratului, indemnizația de asigurare se plătește celorlalți beneficiari desemnați sau, în lipsa acestora, moștenitorilor legali ai asiguratului.”

27. La articolul 36 se introduce alineatul 2 cu următorul cuprins:

“ Orice altă plată, indiferent de forma sub care este făcută de asigurător, diferită de indemnizația de asigurare sau de suma reprezentând restituirea rezervei în condițiile alin.1, nu va putea fi efectuată mai devreme de 2 ani de la data încheierii contractului de asigurare. După trecerea acestui termen, retragerile parțiale din rezervă sunt posibile numai la intervale de minimum 6 luni.”

28. Articolul 37 va avea următorul cuprins:

“Art.37.- Asiguratul sau contractantul asigurării, cu acordul asiguratului, poate să ceară repunerea în vigoare a asigurării la care se constituie rezerva tehnică, în cazurile prevăzute în contractul de asigurare.”

29. Articolul 38 va avea următorul cuprins:

“Art.38.- Indemnizația de asigurare se datorează, independent de sumele convenite asiguratului sau beneficiarului din asigurările sociale, de repararea prejudiciului de cei răspunzători de producerea sa, precum și de sumele primite de la alți asigurători în temeiul altor contracte de asigurare.

Creditorii asiguratului nu au dreptul să urmărească indemnizația de asigurare convenită beneficiarului sau moștenitorului legal, după caz.”

30. Articolul 39 se abrogă.

31. Articolul 40 va avea următorul cuprins:

“Art.40.- Drepturile asiguraților asupra sumelor rezultând din rezervele tehnice ce se constituie la asigurările de viață pentru obligații de plată scadente în viitor nu sunt supuse prescripției.”

32. După articolul 40 se introduce articolul 40¹ cu următorul cuprins:

“Art.40¹.- Asigurătorii și împuterniciții lor au obligația de a pune la dispoziția asiguraților sau contractanților asigurării informații în legătură cu contractele de asigurare, atât înaintea încheierii, cât și pe durata derulării acestora. Aceste informații vor fi prezentate în scris, în limba română, vor fi redactate într-o formă clară și vor cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- a) clauzele opționale/suplimentare și beneficiile rezultate din fructificarea rezervelor tehnice;
- b) momentul începerii și cel al încetării contractului, inclusiv modalitățile de încetare a acestuia;
- c) modalitățile și termenele de plată a primelor de asigurare;
- d) elementele de calcul ale indemnizațiilor de asigurare, cu indicarea sumelor de răscumpărare, a sumelor asigurate reduse, precum și a nivelului până la care acestea sunt garantate;

- e) modalitatea de plată a indemnizațiilor de asigurare;
- f) legea aplicabilă contractului de asigurare.

În aplicarea prevederilor alin.1, se vor adopta norme în baza legii prin care se vor stabili și alte informații pe care asiguratorii și împuterniciții lor au obligația să le pună la dispoziția asiguraților sau contractanților asigurării.”

33. Titlul secțiunii a 5-a din cadrul capitolului II va avea următorul cuprins:

“Asigurări de credite și garanții, asigurări de pierderi financiare și alte asigurări”

34. După articolul 44, în secțiunea a 5-a din cadrul capitolului II, se introduc articolele 44¹ și 44² cu următorul cuprins:

“Art.44¹.- Asigurările de credite și garanții au ca obiect acoperirea riscurilor de insolvabilitate generală, de credit de export (cu excepția celor reglementate prin legi speciale), de vânzare cu plata prețului în rate, de credit ipotecar, de credit agricol, precum și de garanții directe sau indirecte.

La încheierea tipurilor de contracte prevăzute la alin.1, prin metoda folosită în evaluarea riscurilor de credit și a riscului la subscrierea unei garanții, trebuie să rezulte că asiguratul îndeplinește condițiile necesare pentru a putea fi angajată răspunderea asiguratorului.

Dacă s-a convenit ca printr-un contract de asigurare directă de credite și garanții, să se acopere riscul neplății de către un debitor al asiguratului pentru un credit acordat acestuia, asiguratorul nu poate condiționa acordarea indemnizației de asigurare de începerea acțiunii de recuperare a prejudiciului, inclusiv prin executare silită, de la respectivul debitor.

Art.44².- Dacă nu s-a convenit altfel prin contractul de asigurare, indemnizația pentru asigurarea împotriva riscului de pierderi financiare va cuprinde atât dauna efectivă cât și pierderea de profit, precum și cheltuielile generale și cele decurgând direct sau indirect din producerea riscului asigurat.”

35. Titlul secțiunii a 6-a din cadrul capitolului II va avea următorul cuprins:

“Coasigurarea, reasigurarea și retrocesiunea”

36. După articolul 45, în secțiunea a 6-a din cadrul capitolului II, se introduce articolul 45¹ cu următorul cuprins:

“Art.45¹.- Coasigurarea este operațiunea prin care doi sau mai mulți asigurători subscriu același risc, fiecare asumându-și o cotă-parte din acesta.

Fiecare coasigurător răspunde față de asigurat numai în limita sumei pentru care s-a angajat prin contract.”

37. Articolul 46 va avea următorul cuprins:

“Art.46.- Reasigurarea este operațiunea de asigurare a unui asigurător de către alt asigurător, primul fiind reasigurat, iar al doilea, reasigurător.

Prin reasigurare:

a) asigurătorul, în calitate de reasigurător, primește prime de reasigurare, în schimbul cărora contribuie, potrivit obligațiilor preluate, la suportarea indemnizațiilor pe care reasiguratul le plătește la producerea riscului care a făcut obiectul reasigurării;

b) asigurătorul, în calitate de reasigurat, cedează prime de reasigurare, în schimbul cărora reasigurătorul contribuie, potrivit obligațiilor preluate, la suportarea indemnizațiilor pe care reasiguratul le plătește la producerea riscului care a făcut obiectul reasigurării;

c) prin operațiunea de retrocesiune, reasigurătorul poate ceda, la rândul său, o parte din riscul acceptat.”

38. Alineatele 1 si 2 ale articolului 48 vor avea următorul cuprins:

“Art.48.- Persoanele fizice și juridice care au în proprietate autovehicule supuse înmatriculării în România, precum și tramvaie, sunt obligate să le asigure pentru cazurile de răspundere civilă ca urmare a pagubelor produse prin accidente de autovehicule pe teritoriul României și să mențină valabilitatea contractului de asigurare prin plata primelor de asigurare.

Persoanele care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate se consideră asigurate, în condițiile prezentei legi, dacă îndeplinesc una din următoarele condiții:

a) posedă documente internaționale de asigurare valabile pe teritoriul României;

b) numărul de înmatriculare atestă încheierea asigurării potrivit legii sau acordurilor internaționale la care România este parte.”

39. După articolul 48 se introduce articolul 48¹ cu următorul cuprins:

“Art.48¹. - La înscrierea în circulație, la efectuarea de modificări în certificatul de înmatriculare sau în cartea de identitate a unui autovehicul și la efectuarea verificărilor tehnice periodice, este obligatorie prezentarea dovezii existenței unei asigurări de răspundere civilă auto în condițiile prezentei legi.

Contractul de asigurare atestă existența asigurării de răspundere civilă auto. Încheierea contractului de asigurare se dovedește cu polița/tichetul/certificatul de asigurare și orice alt document probator al plății primei de asigurare, prevăzut de legislația în vigoare.”

40. Articolul 50 va avea următorul cuprins:

“Art.50.- Despăgubirile se acordă pentru sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de dezdăunare și cheltuielile de judecată persoanelor păgubite prin vătămare corporală sau deces, precum și prin avarierea sau distrugerea de bunuri.

În caz de vătămare corporală sau deces, despăgubirile se acordă pentru persoanele aflate în afara autovehiculului care a produs accidentul, iar pentru persoane aflate în acel autovehicul, numai dacă acestea nu erau transportate în baza unui raport contractual existent cu proprietarul autovehiculului respectiv.

Se acordă despăgubiri și în cazul în care persoanele care formulează pretenții de despăgubiri sunt soțul (soția) sau persoane care se află în întreținerea proprietarului sau conducătorului autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea accidentului.

Pentru avarierea sau distrugerea bunurilor, despăgubirile se acordă pentru bunurile aflate în afara autovehiculului care a produs accidentul, iar pentru bunurile aflate în acel autovehicul, numai dacă acestea nu erau transportate în baza unui raport contractual existent cu proprietarul autovehiculului respectiv, precum și dacă nu aparțineau proprietarului ori conducătorului autovehiculului, răspunzător de producerea accidentului.”

41. Alineatul 1 al articolului 52 va avea următorul cuprins:

“Art.52.- În cazul în care, pentru același proprietar de autovehicul, la data producerii accidentului, existau mai multe asigurări valabile, despăgubirea se suportă în părți egale de către toți asigurătorii.

Despăgubirea se va plăti integral de către asiguratorul la care s-a adresat terțul pagubit, urmând ca ulterior asiguratorul în cauză să se îndrepte împotriva celorlalți asiguratorii pentru recuperarea părții de despăgubire plătită în numele acestora.”

42. Articolul 53 va avea următorul cuprins:

“Art.53.- Prin norme adoptate în baza legii de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor cu privire la aplicarea asigurării de răspundere civilă auto pe teritoriul și în afara teritoriului României se stabilesc nivelul primelor de asigurare, limita despăgubirilor de asigurare, termenele de plată, durata asigurării, limita cheltuielilor de achiziție, facilitățile și penalitățile ce pot fi aplicate asiguraților, criteriile de selecție și condițiile de autorizare precum și de retragere a autorizării asiguratorilor, persoanele care sunt obligate să se asigure, precum și alte elemente referitoare la aceste asigurări, în condițiile legii.”

43. Articolul 54 va avea următorul cuprins:

“Art.54.- Despăgubirile se stabilesc, fără a se depăși limitele prevăzute de legislația în vigoare, pe baza convenției dintre asigurat, persoanele pagubite și asigurator, ori, în cazul în care nu s-a realizat înțelegerea, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă pronunțată în România.

În cazurile în care despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art.58, convenția prevăzută la alin.1 poate fi încheiată și de către conducătorul autovehiculului răspunzător de producerea accidentului, altul decât asiguratul.

Convenția încheiată numai între asigurat și persoana pagubită, urmată de o hotărâre judecătorească de expedient care consfințește tranzacția acestora, nu-l obligă pe asigurator la plată.

În cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, asigurații sunt obligați să se apere în proces. Citarea în proces a asiguratorului este obligatorie.

Încuviințarea cu privire la stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, persoane pagubite și asiguratorii se dă:

a) de către proprietarul autovehiculului răspunzător de producerea pagubei sau de conducătorul acestuia - numai în cazul în care despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art.58, pe actele eliberate de autoritățile publice competente să constate și să cerceteze accidentele de autovehicule, pe înștiințarea sau pe

procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurător. Această încuviințare constituie și avizare de daună pentru asigurătorul de răspundere civilă.

b) de către persoana fizică sau reprezentantul legal al persoanei juridice păgubite, după caz, pe procesul-verbal de constatare a pagubelor, întocmit de asigurător în dublu exemplar.

În situațiile prevăzute la alin.5, în cazul persoanelor fizice încuviințarea poate fi dată de soția (soțul) asiguratului, respectiv a persoanei păgubite, ori, în caz de imposibilitate temeinic motivată a ambilor soți, cum ar fi: spitalizare, deces, detenție, lipsă îndelungată din localitate, de oricare dintre următoarele persoane majore: copii, părinți, surori sau frați ai asiguratului, respectiv ai persoanei păgubite ori ai soției (soțului) acestora.”

44. Alineatele 2 și 3 ale articolului 56 vor avea următorul cuprins:

“La intrarea și ieșirea din țară, personalul poliției de frontieră de la punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României va controla documentele de asigurare și va solicita proprietarului, împuternicitului acestuia sau conducătorului autovehiculului, dovada plății primei de asigurare datorate.

Persoanele neasigurate sau care nu pot face, la control, dovada asigurării ori a plății acesteia, vor fi îndrumate să achite primele de asigurare la reprezentanții asigurătorilor autorizați în acest sens.”

45. Alineatul 2 al articolului 57 va avea următorul cuprins:

“ Drepturile persoanelor păgubite prin accidente produse de autovehiculele aflate în proprietatea persoanelor asigurate în străinătate se exercită împotriva asigurătorului prin Biroul Român Carte Verde, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 48 alin.2.”

46. Articolul 59 se abrogă.

47. Articolul 60 va avea următorul cuprins:

“Art.60.- În vederea protejării asiguraților, beneficiarilor asigurării și terțelor persoane păgubite, prin contribuția asigurătorilor se constituie Fondul de Garantare, destinat plăților de indemnizații rezultate din contractele de asigurare facultative și obligatorii, încheiate

în condițiile prezentei legi, în cazul constatării insolvabilității asigurătorului, conform art.31 alin.(2) din Legea nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Fondul se va constitui, administra și utiliza de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, care va stabili anual o cotă de maximum 10% ce se va aplica asupra volumului primelor brute încasate de asigurători din activitatea de asigurări directe.

Disponibilitățile fondului astfel constituite vor fi plasate în instrumente financiare ale Trezoreriei Statului sau derulate prin aceasta: titluri de stat, depozite purtătoare de dobândă etc., în scopul unei cât mai bune fructificări a acestora.

În aplicarea prevederilor alin.2, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va adopta în baza legii norme prin care va stabili:

- a) modul de constituire și reprezentare;
- b) modul de administrare și structura bugetului de venituri și cheltuieli al fondului;
- c) procedura și condițiile de efectuare a plăților de la și către fondul de garantare;
- d) recuperarea plăților avansate din fondul de garantare;
- e) alte aspecte referitoare la fondul de garantare.

În caz de deficit al Fondului de Garantare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, pentru acoperirea obligațiilor Fondului de Garantare, poate majora în cursul anului contribuția stabilită prin norme.

Sumele depuse la Fondul de Garantare nu pot fi urmărite silit.”

48. Articolul 61 va avea următorul cuprins:

“Art.61.- Se constituie Fondul de protecție a victimelor străzii în vederea protejării celor păgubiți prin evenimentele rutiere produse de autovehicule supuse înmatriculării, precum și tramvaie, în care autorul a rămas neidentificat sau autovehiculul, respectiv tramvaiul, nu este asigurat pentru răspundere civilă auto.

Asigurătorii autorizați să încheie asigurarea de răspundere civilă auto sunt obligați să contribuie la constituirea fondului, proporțional cu volumul de prime încasate pentru această asigurare, până la acoperirea obligațiilor de plată ale acestuia. Această contribuție nu va depăși 5% din volumul primelor brute încasate pentru această asigurare.

Fondul este destinat plăților de despăgubiri pentru vătămări corporale sau decese, dacă autorul a rămas neidentificat, respectiv plăților de despăgubiri pentru avarierea sau distrugerea de bunuri și vătămări corporale sau decese, dacă autovehiculul, respectiv tramvaiul, a fost neasigurat.

În cazul avarierii sau distrugerii bunurilor prin evenimente rutiere produse de autovehicule, respectiv tramvaie neasigurate, se poate stabili, prin norme, o franciză care să rămână în sarcina victimei.

Fondul de protecție a victimelor străzii se va constitui, administra, utiliza și prelua, în condițiile normelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Disponibilitățile acestui fond pot fi investite în aceleași condiții cu cele ale Fondului de Garantare.

În caz de deficit al Fondului de protecție a victimelor străzii, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, pentru acoperirea obligațiilor acestuia, poate majora în cursul anului contribuția stabilită prin norme.”

49. După articolul 61 se introduce articolul 61¹ cu următorul cuprins:

“Art.61¹.- Cheltuielile de constituire, administrare și utilizare se vor acoperi din disponibilitățile fondurilor prevăzute la art.60 și 61.

Excedentul bugetelor fondurilor prevăzute la art.60 și 61 la finele exercițiului financiar se reportează în exercițiul financiar următor cu aceeași destinație.

Actul prin care se constată și se individualizează obligația de plată a unui asigurător la fondurile prevăzute la art.60 și 61, întocmit sau emis, după caz, de către organele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor sau de administratorul fondurilor, constituie, potrivit legii, titlu de creanță.

La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sau administratorul fondului, după caz, va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor, conform dispozițiilor Codului de procedură civilă.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și administratorul fondului au legitimare procesuală activă, în orice proces împotriva persoanelor aflate într-o relație juridică cu fondurile prevăzute la art.60 și 61, pentru obligațiile de plată achitate sau care urmează cu certitudine să fie achitate de către fonduri.

În vederea recuperării sumelor cheltuite din fondurile respective, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și administratorul fondurilor au drept de regres împotriva entității care a determinat prejudiciul.”

50. Articolul 62 va avea următorul cuprins:

“Art.62.- Pentru neplata la termen a sumelor datorate fondurilor constituite conform prevederilor art.60 și 61 se datorează dobânzi și penalități de întârziere, calculate în conformitate cu reglementările legale în vigoare, aplicabile la colectarea creanțelor bugetare. Dobânzile și penalitățile vor fi virate în conturile fondurilor respective.”

51. Articolul 63 va avea următorul cuprins:

“Art.63.- Constituie contravenție, dacă, potrivit condițiilor în care au fost săvârșite nu constituie infracțiune conform legii penale, săvârșirea următoarelor fapte:

- a) refuzul asigurătorului autorizat de a încheia asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, la cererea asiguratului;
- b) neplata la termen, a sumelor destinate fondurilor de protecție, precum și a contribuției procentuale din valoarea primelor brute încasate aferente asigurărilor obligatorii;
- c) nedepunerea de către intermediarii în asigurări, la asigurători, a sumelor încasate cu titlu de prime de asigurare;
- d) neplata la termen a despăgubirilor datorate din asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, către terțele persoane păgubite sau către asigurați, în condițiile art.55 alin.3;
- e) lipsa notificării asigurătorului către asigurat despre obligația de plată a primei, cu 20 de zile înainte de împlinirea termenului de plată, pentru cazul prevăzut la art.17 alin.2;
- f) necomunicarea de către brokerul de asigurare către asigurător, a producerii riscului asigurat, în termenul prevăzut în contractul de asigurare, în condițiile art.19 alin.3.

Contravențiile prevăzute la alin.1 se sancționează după cum urmează:

- a) pentru faptele asigurătorilor prevăzute la alin.1 lit.a), b), d) și e), cu avertisment scris sau cu amendă de la 5.000.000 lei la 50.000.000 lei și cu limitarea operațiunilor, cu interzicerea temporară

sau definitivă pentru asigurători a exercitării activității de asigurare, pentru una sau mai multe categorii de asigurări, sau cu suspendarea ori retragerea autorizației asigurătorilor;

b) pentru faptele administratorilor, directorilor sau directorilor executivi, prevăzute la alin. 1 lit.a), b) d) și e), cu amendă între 1-6 salarii medii pe societate, din luna precedentă, la data constatării faptei;

c) pentru faptele agenților de asigurare, prevăzute la alin.1 lit.c), cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei;

d) pentru faptele brokerilor prevăzute la alin.1 lit.c) și f), cu avertisment scris sau amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei și cu interzicerea temporară sau definitivă a activității definite la art.2 pct.6 din Legea nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, sau cu suspendarea ori retragerea autorizației.

Sanțiunile pentru faptele prevăzute la alin.1 lit.a), b), d) și e) se aplică fie asigurătorilor prevăzuți la alin.2 lit.a), fie persoanelor prevăzute la alin.2 lit.b).

Încălcarea dispozițiilor prezentei legi și a normelor adoptate în aplicarea acesteia se constată de către persoanele anume împuternicite de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și se sancționează de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Decizia de sancționare este semnată de președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și produce efecte la data comunicării sale persoanei sancționate.”

52. Articolul 64 va avea următorul cuprins:

“Art.64.- Încălcarea de către persoanele fizice și juridice a obligației de asigurare prevăzute la art.48 și 56 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000.000 lei la 2.000.000 lei și cu reținerea certificatului de înmatriculare a autovehiculului, până la prezentarea documentului privind încheierea asigurării.

Constatarea și aplicarea acestora se face de către personalul Poliției.”

53. Articolul 65 se abrogă.

54. Articolul 66 va avea următorul cuprins:

“Art.66.- Pentru sancțiunile contravenționale prevăzute la art.63 și 64, plângerile se depun la instanțele judecătorești competente, potrivit legii.”

55. Articolul 67 va avea următorul cuprins:

“Art.67.- Nivelul amenzilor de la art.63 și 64 se va actualiza prin hotărâri ale Guvernului în corelație cu evoluția indicelui prețurilor de consum.”

56. Articolul 68 va avea următorul cuprins:

“Art.68.- Contravențiilor prevăzute la art.63 și 64 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările ulterioare, în măsura în care acestea nu sunt contrare prevederilor prezentei legi.”

57. Articolul 69 va avea următorul cuprins:

“Art.69.- Unitățile de poliție, unitățile de pompieri și celelalte autorități publice competente să cerceteze accidente de autovehicule sau alte evenimente, după caz, vor comunica, la cererea asigurătorilor, în termen de cel mult 30 de zile de la solicitare, actele și datele cu privire la cauzele și împrejurările producerii riscurilor asigurate și la pagubele provocate, în vederea stabilirii și plății de către asigurători a indemnizațiilor de asigurare.”

58. După articolul 69 se introduc articolele 69¹ și 69² cu următorul cuprins:

“Art.69¹.- În toate problemele privind asigurările și reasigurările în România se aplică prevederile prezentei legi.

Pentru situațiile nereglementate în prezenta lege, aceasta se completează cu Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu alte prevederi legale, aplicabile după caz.

Art.69².- Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme obligatorii în aplicarea prevederilor prezentei legi.”

Art.II.- În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și Ministerul Administrației și Internelor vor crea o bază unică de date la nivel național, care va cuprinde informații privind încheierea asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, atât pe teritoriul României, cât și în afara ei.

Baza de date prevăzută la alin.1 va fi utilizată pentru:

a) identificarea autovehiculelor care nu au încheiată asigurarea de răspundere civilă auto, lista acestora urmând a fi comunicată organelor competente pentru a fi luate măsurile prevăzute în legislația care reglementează circulația pe drumurile publice;

b) identificarea asigurătorului la care a fost contractată asigurarea obligatorie prevăzută la art.4 pentru autovehiculele implicate în accidente;

c) stocarea altor informații necesare reglementării și controlului acestei asigurări.

Art.III. - Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, disponibilitățile aflate în Fondul de protejare a asiguraților se preiau de către Fondul de Garantare.

Art.IV. - Legea nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată cu respectarea prevederilor articolului 75 alineatele (1) și (3) și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

p.PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR

Viorel Hrebenciuc

București 14 mai 2004

Nr. 172